

Na Štědrý den stál Medvídek Pú u okna a tiskl nos na okenní tabulku. Díval se na sněhové vločky, které vytvořily kolem domečku nadýchanou bílou peřinu. Celý Stokorcový les byl díky nim najednou úplně tichý.

„Jsem rád, že jste tady,“ smál se Pú na padající kypré sněhové vločky. „Přicházíte právě včas na Vánoce, a jestli máte být někde včas, mělo by to být právě na Vánoce!“

Pú se otočil a podíval se na svůj vyzdobený domeček. „Stromeček, svíčky...“ Poškrábal se na hlavě a vzdychl. „Teď se mi najednou zdá, že jsem na něco zapomněl. Že tu něco... chybí!“